

Bilag.

Til

Folketingets Udvalg angaaende

Forslag til Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

De danske Dyrslægers Fællesforening tillader sig herved ærbødigst at henvende sig til det højterede Udvalg i Anledning af et enkelt Punkt i det foreliggende Lovforslag, som er af ikke ringe Interesse for Dyrslægerne, skønt det tilsyneladende er ubetydeligt.

Det Lovforslaget under § 16 bestemmer Betalingen for Dyrslægens Arbejde i det offentlige Tjeneste fastsættes denne til 4 Kroner for en halv Dag, men med den Tilføining, at en halv Dag beregnes til 6 Timer. Vi have ikke noget at indvende imod selve den foreslaaede Betaling, men vi formene at have Grund til at besvære os over den af os understregede Tilføijelse, idet der ved denne gøres Brud paa en ved mangeaarig Praksis saa at sige hævdvundne Ret. I henved 30 Aar har nemlig i Henhold til Indenrigsministeriets Resolation af 22de Juli 1862 en halv Arbejdsdag for Dyrslægens Arbejde i det offentlige Tjeneste være beregnet til 4 Timer. Den foreslaaede Ændring vil altsaa bevirke, at Dyrslægen i en Del Tilfælde fremtidig vil faa mindre Betaling, end han hidtil har faaet. Ved alle Forretninger, hvis Besørgelse har udkrævet 4—6 Timers Arbejde, har han hidtil faaet Betaling for en hel Dag, det er efter den gældende Lov 5 Kroner, medens han for Fremtiden kun vil faa 4 Kroner.

Det har dog næppe været de lovgivende Myndigheders Hensigt paa noget Punkt at formindste den Betaling, Dyrslægerne skulle oppebære for deres Arbejde i det offentlige Tjeneste, men vi formode, at den nævnte Ændring er foretaget for at bringe dette Punkt i Overensstemmelse med den tilsvarende Bestemmelse for Epidemilægerne i Loven af 20de April 1888.

Vi skulle derfor tillade os ærbødigst at gøre opmærksom paa, at der formentlig ikke med Rette kan drages nogen Parallel mellem Lægens og Dyrslægens Betalingsforhold for det nævnte Punkts Vedkommende. Medens nemlig hverken Loven af 29de December 1857 eller det foreliggende Lovforslag indrømmer Dyrslægen nogen Betaling ud over de fastsatte Dagpenge, Befordrings- og Obduktionsgodtgørelser, erholde Epidemilægerne efter Loven af 1888 foruden Befordringsgodtgørelse og Dagpenge (for over 6 Timers Forretninger) tillige Betaling for hvert enkelt Sygebeføg i stigende Skala efter Vejlængden og opnaa derved en rigelig Indtægt, hvortil Dyrslægerne ikke have noget Sideslykke — undtagen maaske ved de heldigvis kun sjældent forekommende Massenedslagninger for ondartet Lungesyge og Svinedifteritis, og selv ved disse Lejligheder vil Betalingen jo ikke kunne overstride en ved Lovforslaget fastsat Grænse.

Vi nære derfor det Haab, at den høje Rigsdag vil finde det stemmende med Billighedens Fordringer at lade den 30-aarige Praksis blive opretholdt, hvorefter en halv Arbejdsdag for Dyrslægen i det offentlige Tjeneste kun vil være at beregne til 4 Timer.

København den 4de Januar 1892.

Paa Fællesforeningens Vegne:

Ærbødigst

D. Gantier,
Sekretær.

B. Bang,
Formand.